

Mielipide
keskiviikkona 30.11.2011

Päästökauppa uupuu, kuitupuu pelastuu

Pohjonen Veli

Teollisuudelle puuenergia on hankala. Siitä maksetaan ajoittain niin hyvin, että puun tuottajat myyvät kuitupuunsa paperitehtaan sijasta voimaloille. Voimalat ostavat puuenergian varjohintaan.

Varjohinta kertoo, paljonko kuitupuusta voi maksaa, jotta siitä saatava energia vastaa kivihiihtä. Varjohinta on kahden osan summa. Perustaso on kivihiihten satamahinta maailmalla. Lisäosa tulee hiilidioksidin päästöoikeuksista.

Puuenergian varjohinta oli marraskuussa 28 euroa kiintokuutiolta. Siitä kivihiihten osuus oli 23 euroa ja päästöoikeuden osuus viisi euroa. Metsäteollisuus maksoi mäntykuitupuusta paremmin. Tienvarsihinta oli runsaat 30 euroa.

Voimaloiden ei kannata ostaa kuitua. Ne valitsevat kivihiihten. Näin ei ollut vielä vuosi sitten. Loppuvuodesta 2010 puuenergian varjohinta oli 35 ja mäntykuidun tienvarsihinta 28 euroa. Silloin voimaloiden kannatti ostaa mäntykuitua energiaksi. Voittoa tuli seitsemän euroa kuutiolta.

Varjohintaa laskee Kioton päästösopimuksen umpeutuminen ensi vuonna. Isot maat, kuten Yhdysvallat ja Kiina, eivät halua Kiotolle jatkoa. EU:n ympäristökomissaari Connie Hedegaard totesi jo huhtikuussa 2011, että kaikkia maita sitovista päästöleikkauksista tuskin päästään tänä vuonna sopuun.

Päästöporssi huomasi ympäristökomissaarin lausunnon. Kun tonni hiilidioksidia maksoi vielä maaliskuun lopussa 18 euroa, marraskuussa hinta oli pudonnut alle kahdeksan euron.

Etelä-Afrikan Durbanissa pidetään joulukuussa YK:n seuraava ilmastokokous. Suuret hiilidioksidipäästäjät veikkaavat, että maapallon ilmastotoimet menevät jäihin vuosikausiksi. Päästöoikeudet on paras myydä pois vaikka ale-hintaan. Kansainvälinen peli ilmastosta on kovaa, mutta teollisuudellemme uupuvasta päästökaupasta seurasi lohtu. Kuitupuu pelastuu.

Veli Pohjonen

maatalous- ja metsätieteiden

tohtori, energiametsätalouden dosentti Helsingin yliopisto
